

Dítky židovské nesou ratolesti,
vyšly na cestu s velikou radostí
zpívaly Bohu chválu na výsosti
hojné milosti.

A malé dítky roucha svá metaly
před nohy Páně, když jsou jej vítaly:
Synu Davidů, spas nás na výsosti
božské milosti.

1950

Z Velké.

(Na bílou sobotu.)

Živě. *ritar.* *velmi zdlouha*

Když byl Pán Je - žiš po - cho - ván od svých

a táhle.

prá - tel' věr - ných, hrob je - ho byl hned' zna -

me - nán od ži - dů ne - věr - ných.

Když byl Pán Ježiš pochován
od svých přátel' věrných,
hrob jeho byl hned' znamenán
od židů nevěrných.

Kameň přátelé milostní
k hrobu privalili,
neprátelé, židé zlostní,
stráží obsadili.

Neb se za to velmi báli,
aby Pána svého
o půl noci neukradli
učedníci jeho.

Toto všecko se jest stało
pro naše spasení,
proroctví se vyplnilo
k našemu naučení.

Chcem-li s Kristem živi byti,
s ním se vždy těšiti,
mosíme hříchům umříti,
s ním pohrbení byti.

Místo jemu pripraviti
v skalě srdce svého;
to jest, v dobrém státi byti,
plnic vůli jeho.